

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. W.**

skazanego z art. 56 § 1 k.k.s.,

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 5 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 489/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt XVI K 39/19,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z 11 maja 2022 r. sygn. akt XVI K 39/19 uznał oskarżonego D. W. za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 56 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 39 wyroku). Ponadto, wobec tego oskarżonego na mocy art. 22 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34 §

2 k.k.s., Sąd ten orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 3 lat (pkt 40 wyroku) oraz uniewinnił go od czynów zarzucanych mu w pkt XVII i XVIII aktu oskarżenia (pkt 41 i 42 wyroku).

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 5 lipca 2023 r. sygn. akt II AKa 489/22, po rozpoznaniu apelacji obrońców oskarżonych oraz apelacji prokuratora, m.in. co do D. W., uchylił zaskarżony wyrok w pkt 42 i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie do ponownego rozpoznania (pkt 1 wyroku), w pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2 wyroku).

Kasację od wyroku sądu II instancji wywiódł obrońca skazanego D. W., zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu rażące naruszenie przepisów prawa, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Ponadto, obrońca w kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia

przez Sąd Najwyższy. Przy tego rodzaju wniosku jednocześnie należy mieć na względzie zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, o której mowa art. 9 k.k.w. Wobec istnienia powyższej zasady, zauważyć zatem należy, iż możliwość przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22). W świetle powyższego zauważyć i podkreślić zatem należy, iż następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już z pobieżnej analizy kasacji wynikałaby ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Tymczasem analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia w sprawie ww. oskarżonego – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji

[J.I.]

[ał]